

Nagy György Virág

Toldi Éva (főszerk.): Hungarológiai Közlemények

ÚJVIDÉKI EGYETEM BÖLCSÉSZETTUDOMÁNYI KAR. ÚJVIDÉK. 1976–

Tematikai csomópontok a *Hungarológiai Közlemények* nyelvészeti számaiban

A *Hungarológiai Közlemények* helye és szerepe a vajdasági magyar tudományosságban

A *Hungarológiai Közlemények* a vajdasági magyar tudományos élet egyik legrégebbi és legtekintélyesebb szakfolyóirata, amely immár több mint fél évszázada biztosít fórumot a magyar nyelvvel, irodalommal, kultúrával és társadalmi jelenségekkel foglalkozó kutatásoknak. A periodika elődjét, *A Hungarológiai Intézet Tudományos Közleményeit* 1969-ben indították útjára. A folyóirat 1976-ban vette fel mai nevét, és azóta a térség magyar nyelvű bölcsészettudományos kutatásainak egyik meghatározó közlési felületeként működik. A periodikát jelenleg is az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Kar adja ki, szakmai háttérét pedig az újvidéki Magyar Tanszék biztosítja. A szerkesztői hagyományt az intézet- és tanszékvezetők sora vitte tovább: Szeli István, Bori Imre, Hornyik Miklós, Molnár Csikós László, Gerold László és Harkai Vass Éva. A folyóirat jelenlegi főszerkesztője Toldi Éva.

A folyóirat évente négyszer jelenik meg, és minden lapszáma kettős vaklektorálás (double-blind peer review) után közölt, eredeti tanulmányokat tartalmaz. A periodika tematikai fókusza elsősorban a magyar nyelv, a magyar irodalom, a művelődéstörténet, a néprajz, valamint a komparatiztika köré szerveződik.

A *Hungarológiai Közlemények* sajátos küldetése, hogy a vajdasági magyar közösség és a helyi tudományos élet fejlődését biztosítsa, eredményeit bemutassa, dokumentálja, és szervesen beágyazza a szélesebb magyar és nemzetközi tudományos térbe. Olyan kutatásokat közöl, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a régió kulturális és nyelvi sajátosságaihoz. Kiemelt témái közé tartozik többek között a vajdasági magyar irodalom múltjának és jelenének a feltárása, a magyar és a szerb irodalom és kultúra érintkezési pontjainak a vizsgálata, a multikulturális és az interkulturális folyamatok leírása, valamint a nyelvi érintkezés különféle aspektusainak az elemzése. A lap rendszeresen teret ad a kontrasztív nyelvészeti kutatásoknak is, amelyek a két nyelv viszonyát vizsgálják összehasonlító megközelítésben. Az irodalmi, nyelvi és kulturális kapcsolatok elemzése mellett a folyóirat az utóbbi években egyre nagyobb hangsúlyt fektet az interdiszciplináris megközelítésekre és a nemzetközi tudományos integráció erősítésére is.

A lap nemcsak tematikájában, hanem nemzetközi jelenlétében is jelentős: nemzetközi szerkesztőbizottsága van, a magyar nyelvű tanulmányokat angol és szerb nyelvű rezümék, kulcsszók kísérik. A *Hungarológiai Közlemények* 2020 óta szerepel az ERIH Plus adatbázisban is, a Szerb Köztársaság Oktatás- és Tudományügyi Minisztériuma pedig a tudományos folyóiratok listáján a legjelentősebb folyóiratok között jegyzi. A lap széles

körü hozzáférhetőségét az is biztosítja, hogy a nyomtatott kiadás mellett a saját honlapján (1), illetve több nagy hazai és nemzetközi adatbázisban, továbbá digitális könyvtárban is elérhető. A lapszámok megtalálhatók a CEEOL gyűjteményében, valamint hozzáférhetők a Magyar Tudományos Művek Tárában, a Vajdasági Magyar Digitális Archívumban (Vamadia), a budapesti Országos Széchényi Könyvtár elektronikus periodikatárában (EPA), illetve a Bölcsészettudományi Kar digitális könyvtárában is.

A folyóirat éves szerkezete

A *Hungarológiai Közlemények* négy száma következetes szerkesztési elv szerint épül fel: az 1. és a 4. lapszám vegyes tematikájú, nyelvészeti és irodalomtudományi tanulmányokat egyaránt közöl, míg a 2. és a 3. szám az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Karának Magyar Tanszéke által szervezett két nemzetközi konferenciához kapcsolódik. A 2. szám a *Minoritás poétikai* irodalmi konferencia előadásainak szerkesztett változatait közli, a 3. szám pedig az *Egyetemi Nyelvészeti Napok* nyelvészeti előadásainak a tanulmányváltozatait tartalmazza.

A *Hungarológiai Közlemények* legújabb, 2025 novemberének első felében megjelent 3. száma a folyóirat szerkesztési hagyományaihoz igazodva ezúttal is kizárólag nyelvészeti tárgyú tanulmányokat közöl. A kötet a 2024. október 15-én megtartott 32. Egyetemi Nyelvészeti Napok előadásaihoz kapcsolódik, amelyet az újvidéki Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék szervezett *A nyelv időben és térben* címmel. A 34 részt vevő előadó közül 13 szerző jelentette meg itt kutatásának végleges, lektorált változatát, így a lapszám a rendezvény nyelvészeti témáinak egy részét foglalja össze. A 2025-ös kötet megjelenésével párhuzamosan már körvonalazódik a 2026-ban napvilágot látó 3. szám tematikai iránya is, amely az idei, immár 33. Egyetemi Nyelvészeti Napok anyagára épül majd. Ezt a rendezvényt 2025. október 14-én tartották meg *Nézőpont és perspektíva* címmel, hat ország 24 résztvevőjével, a virtuális térben.

A 2025/3. szám tanulmányai ugyan különböző nyelvészeti részterületekhez kapcsolódnak, mégis több olyan tematikai csomópont azonosítható, amelyek a lapszám egészének kohézióját adják. Ilyen csomópontot jelentenek a frazeológiai vizsgálatok Andrić Edit és Forgács Tamás cikkeiben (Andrić 2025; Forgács 2025), a kontaktuslingvisztikai és kölcsönzési kérdések Rosenberg Mátyás és Vukov Raffai Éva írásaiban (Rosenberg 2025; Vukov Raffai 2025), a nyelv és tér, illetve nyelv és társadalmi környezet viszonya Huber Máté, Zentainé Kollár Andrea és Magyarai Sára munkáiban (Huber–Zentainé Kollár 2025; Magyarai 2025), valamint a nyelvjárási attitűdök és ideológiák elemzése Berente Anikó, Dobó Mónika, Németh Miklós, Schirm Anita és Sinkovics Balázs tanulmányaiban (Berente 2025; Dobó 2025; Németh 2025; Schirm 2025; Sinkovics 2025). A lapszámokban olyan kutatások is szerepelnek, amelyek iskolás korosztályok nyelvi attitűdjeivel és a nyelvi kompetenciák állapotával foglalkoznak, mint Berente Anikó és Nagy György Virág írásai (Berente 2025; Nagy György 2025). A kötet tehát egyszerre jelenít meg elméleti, empirikus, interkulturális és pedagógiai vonatkozású témákat.

A *Hungarológiai Közlemények* nyelvészeti tematikájának főbb irányai (2021–2025)

A *Hungarológiai Közlemények* nyelvészeti számai kirajzolják azokat a kutatási fókuszokat, amelyek meghatározzák a vajdasági magyar nyelvészet jelenlegi irányait, és amelyek egyúttal illeszkednek a Kárpát-medence magyar nyelvészeti kutatásaiba is. A kötetben megjelenő nyelvészeti tanulmányok jól mutatják, hogy a folyóirat nem csupán a helyi jelenségek feltárására törekszik, hanem rendszeresen közöl olyan munkákat is, amelyek a magyarországi vagy szélesebb európai kutatási diskurzusokhoz kapcsolódnak. A következőkben azok a tematikai csomópontok következnek, amelyek az elmúlt években a legmarkánsabban jelentek meg a folyóirat nyelvészeti számaiban.

Frazeológia és frazeológiai változások

A frazeológiai kutatások régóta következetesen meghatározó irányt képviselnek a *Hungarológiai Közlemények* nyelvészeti számaiban. A folyóirat rendszeresen közöl olyan munkákat, amelyek a szólások, közmondások, frazémák és frazeológiai mintázatok eredetét, használatát és kontrasztív sajátosságait vizsgálják – különösen a magyar–szerb kétnyelvű környezet összefüggéseiben. A vajdasági régió kontaktushelyzete természetes terepet kínál ezeknek a vizsgálatoknak, hiszen a helyi beszélők frazeológiai rendszere gyakran több forrásból táplálkozik, és a kétnyelvű vajdaságiak frazémakészlete sajátos átmeneti jelenségeket mutathat.

A terület több évre visszanyúló, jól látható íve leginkább Andrić Edit kontrasztív frazeológiai munkásságához köthető: frazémák és vezérszók összevetése, például *láb/noga* (Andrić–Halupka Rešetar 2017), *szem/oko* (Andrić 2015), a kontrasztív frazeológia alkalmazott nyelvészeti hozadékának bemutatása (Andrić 2018), majd az internacionalizmusok (Andrić 2023) és a tulajdonnévi elemű frazémák értelmezése (Andrić 2025) egyaránt ebbe a kutatási vonalba illeszkedik. A történeti és a pedagógiai irányok szintén jelen vannak: a régi szövegek frazémáinak elemzése (Forgács 2025), a helyi szóláskincs feltárása (Lajos 2021), valamint a közmondások iskolai ismeretének a vizsgálata (Nagy György 2025) mind a frazeológiai kutatások sokszínűségét jelzik.

Kontaktusjelenségek és többnyelvűség

A kontaktusnyelvészet a *Hungarológiai Közlemények* egyik legjellegzetesebb és leginkább regionális fókuszú kutatási területe. A Vajdaság nyelvi sokszínűsége különösen termékeny környezetet biztosít az érintkezési jelenségek vizsgálatához, amely a lapban évről évre visszatér. A folyóirat rendszeresen közöl olyan tanulmányokat, amelyek a magyar és más – elsősorban a szerb – nyelv érintkezése során kialakuló, különböző nyelvi szinteken megjelenő interferenciákat elemzik. A nyelvi kölcsönhatások többféle megközelítésben is megjelennek: a romani szókészlet változása (Rosenberg 2025), a szerb morfológiai és mondattani hatások feltérképezése a vajdasági magyar beszélők nyelvében (Andrić 2016) vagy a magyar–szerb interferencia vizsgálata az esethasználatban (Zvekić-Dušanović 2019) egyaránt ide tartozik.

A kontaktusjelenségek társadalmi oldala is hangsúlyt kap: a szerb nyelvhasználat beszédhelyzetek szerinti változásait elemző kutatások (Kovács Rácz 2023) és a kulturális átszövődések transznacionális értelmezése (Thomka 2020) a többnyelvű térség identitás- és kultúraszervezetére irányítják a figyelmet. A nyelvi idegenség, identitás és traumatikus élmények nyelvi leképeződése szintén visszatérő téma (Čudić 2017).

Dialektológia, perceptuális dialektológia és nyelvi attitűdök

A *Hungarológiai Közlemények* tanulmányai világosan mutatják, hogy a dialektológia – és az ehhez szorosan kapcsolódó attitűdvizsgálat – kiemelten erős kutatási irány a régióban. Nem véletlenül: a vajdasági nyelvi környezet alapvetően többközpontú és kontaktushelyzetű tér, ahol a magyarországi köznyelv, a szerb államnyelv és a helyi magyar nyelvváltozatok folyamatosan hatnak egymásra, ez hasonlóképpen igaz a magyarországi oldal határ menti területeire is. Ez a sajátos érintkezési zóna rendkívül sokszínű dialektológiai közeget hoz létre, amely kivételesen gazdag terepet kínál az empirikus kutatások számára. Ebben a közegeben különös jelentősége van az anyanyelvi és a környezeti nyelvi attitűdök feltárásának is, hiszen a nyelvhez való viszonyulás sokat elárul a közösségek identitásáról és önmeghatározásáról.

A folyóirat dialektológiai irányú írásai között rendszeresen megjelenik a nyelvjárások társadalmi megítélésének a vizsgálata: ilyen például a dél-alföldi régió nyelvjárási percepcióját elemző kutatás (Sinkovics 2025) vagy a családon belüli nyelvjáráshasználatot bemutató esettanulmány (Dobó 2025). A témához szorosan kapcsolódnak a tankönyvi reprezentációkat vizsgáló munkák is, amelyek a nyelvjárások iskolai jelenlétét elemzik (Szécsényi 2016).

A *Hungarológiai Közlemények*ben megjelenő attitűdkutatások a beszélők nyelvfelfogását, önazonosságát és nyelvhasználati preferenciáit több szinten vizsgálják: a diákok pozitív vagy elutasító nyelvjárási attitűdjeitől (Kovács Rácz 2015) a pedagógusok nyelvi ideológiáig (Schirm 2025), illetve a metanyelvi nézetek iskolai szerepéig (Németh 2025).

A nyelvi attitűdök társadalmi és pszichológiai vetületei közé tartoznak azok a vizsgálatok is, amelyek a nyelvhez való viszonyulás identitásbeli dimenzióit emelik ki (Čudić 2017). Ezt a képet tovább árnyalják a tanulói kompetenciákat feltáró kutatások, amelyek a nyelvi szocializáció eltérő mintázatait vizsgálják: a közmondásismeret attitűdjelentéseit (Nagy György 2025), a gyermekek spontán beszédének jellemzőit (Vermekei 2023) vagy a szövegértés és az önértékelés kapcsolatát (Gergely–Vančo 2022).

A vajdasági és a magyarországi adatok egymás mellé helyezése különösen hasznos: a két régió eredményei összevethetővé teszik a határ két oldalán élő magyar közösségek nyelvi tapasztalatait. A folyóirat egy olyan összehasonlító keretet kínál, amelyben a nyelvjárások társadalmi megítélése és a nyelvi identitás változó formái tágabb összefüggésben értelmezhetők.

Nyelvi tájkép és helynévkutatás: a tér társadalmi és kulturális olvasatai

A *Hungarológiai Közlemények* tanulmányaiban jól kirajzolódik egy olyan kutatási irány, amely a térhez kötődő nyelvi jelenségeket vizsgálja: a látható nyelv (linguistic landscape) különböző megnyilvánulásait és a helynévkutatás társadalmi-történeti vonatkozásait. E két terület szorosan összekapcsolódik: a nyelvi tájkép a jelenkori nyelvi sokszínűséget és társadalmi viszonyokat tükrözi, az onomasztika pedig a térhez kötődő nyelvi hagyományokat és ezek változásait tárja fel.

A nyelvi tájkép kutatása az alkalmazott nyelvészet egyik újabb irányaként (Szoatak 2018) több tanulmányban is megjelent a lapban, különböző régiók vizuális-nyelvi tereit értelmezve (például Zentai 2023; Magyarai 2025; Huber–Zentainé Kollár 2025). Ezek a munkák a városi, az iskolai és a regionális nyelvi láthatóság eltérő mintázatait mutatják be.

A helynévkutatás ehhez a kutatási irányhoz szorosan kapcsolódva, de saját hagyományokra építve jelenik meg a folyóiratban. A vajdasági magyar onomasztika a 20. század második felétől összefonódik az Újvidéki Egyetem Magyar Tanszékének munkájával, amely az 1970-es években Penavin Olga vezetésével kezdett átfogó, településszintű földrajzinév-gyűjtésbe. Ez a munka a *Vajdaság helységeinek földrajzi nevei* című sorozat köteteiben teljesedett ki, és máig meghatározza a térség névanyagának a feldolgozását. Az elmúlt években a tanszék aktív résztvevőként csatlakozott a Magyar Nemzeti Helynévtár Program munkájába, amelynek keretében újraéledt a hallgatók és az oktatók közös terepmunkája. Mindez nagyban hozzájárul a vajdasági magyar helynévállomány korszerű dokumentálásához. A folyóirat onomasztikai tárgyú tanulmányai sokféle szempontból közelítik meg a helyneveket, legyen szó a történeti névanyag szocioonomasztikai értelmezéséről (Angyal 2024), a kétnyelvű közigazgatási névhasználat kérdéseiről (Molnár Csikós 2023) vagy a hivatalos nyelvi láthatóság és a névhasználat kapcsolatáról (Simon 2021).

Nyelvpedagógia és iskolai nyelvi kompetenciák

A *Hungarológiai Közlemények* fontos szerepet tölt be abban, hogy a nyelvészeti kutatások eredményei az oktatás világában is értelmezhetővé és hasznosíthatóvá váljanak. A folyóirat rendszeresen közöl olyan tanulmányokat, amelyek a tantermi gyakorlatok, a nyelvhasználat pedagógiai vonatkozásai és a kétnyelvű közegből fakadó kihívások kérdéseit vizsgálják. A kutatások az oktatás két fő szereplőjére egyaránt fókuszálnak: egyrészt a pedagógusok nyelvszemléletére, másrészt a tanulók nyelvi kompetenciáinak az alakulására.

A tanári meggyőződéseket és a nyelvjárás tanórai szerepét érintő vizsgálatok (Németh 2025; Schirm 2025) a nyelvi norma, a dialektus és a standard kérdéseit az iskolai gyakorlat felől közelítik meg. Ezekben az elemzésekben rendszeresen megjelenik a kétnyelvű környezet hatása is: a pedagógusok attitűdjei gyakran a magyar–szerb kontaktushelyzet által meghatározott normák mentén formálódnak.

A tanulók nyelvi kompetenciáinak kutatása szintén hangsúlyos vonulat a folyóiratban. A nyelvjárásokhoz való viszonyt feltáró munkák (Kovács Rácz 2015) a regionális identitás és a nyelvhasználati attitűdök összefüggéseire mutatnak rá. A kétnyelvű közeg hatásai konkrét nyelvi szinteken is vizsgálhatók, erre jó példa az alaktani és a mondattani interferencia elemzése (Andrić 2016). Emellett olyan területek is megjelennek, mint a közmondásismeret (Nagy György 2025), a spontán beszéd sajátosságai vagy a szövegértés és az önértékelés kapcsolata (Gergely–Vančo 2022), amelyek együtt árnyalt képet adnak a vajdasági diákok nyelvi szocializációjáról.

A *Hungarológiai Közlemények* profiljához szervesen illeszkednek azok a tanulmányok is, amelyek a digitális tanulási környezet, a módszertani innovációk és a mesterséges intelligencia szerepét vizsgálják az oktatásban (Szécsényi 2016; Kiss–Szűts 2021; Tóth–Námetovszki–Horváth Futó 2024), amelyek a mai oktatás dinamikusan változó környezetére reflektálnak. A magyarországi és a vajdasági eredmények egymást kiegészítő jelenléte különösen értékesé teszi ezt a tematikai csomópontot.

Összegzés

A *Hungarológiai Közlemények* áttekintése azt mutatja, hogy a folyóirat stabil és megbízható háttérrel ad a vajdasági magyar tudományosságoknak. A lap egyszerre őrizi a korábbi évtizedek hagyományait, és követi a nyelvészeti és irodalmi kutatások új irányait.

A jelen ismertetés a folyóirat nyelvészeti vonalát mutatja be, mert a legutóbbi lapszám is ehhez a területhez kapcsolódik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az irodalmi anyag kevésbé lenne fontos. A *Hungarológiai Közlemények* irodalmi tanulmányai ugyanolyan sokféle megközelítést alkalmaznak, több korszakot, műfajt és elméleti irányt mutatnak be. A lap mindkét tudományág számára biztosítja a folyamatos megjelenést és a szakmai párbeszéd lehetőségét.

A nyelvészeti tematikák áttekintéséből az derül ki, hogy a lap a régió nyelvi-kulturális sajátosságait és a tágabb magyar nyelvészeti irányokat egyszerre tartja szem előtt. A frazeológia, a kontaktusnyelvészet, a dialektológia, a nyelvi tájkép és helynévkutatás, valamint a nyelvpedagógiai kérdések mind olyan területek, amelyekben a folyóirat hosszú távon is következetes profilt alakított ki. A tanulmányok gyakran egymásra épülnek, és közösen rajzolnak ki egy olyan kutatási mezőt, amelyben a vajdasági, a magyarországi és más környező térségekből származó adatok a Kárpát-medence tágabb összefüggésrendszerében értelmezhetők.

Mindemellett fontos szempont, hogy a *Hungarológiai Közlemények* folyóirat nemcsak a helyi kutatók eredményeit közli, hanem rendszeresen teret ad a Kárpát-medence más régióiban dolgozó szakemberek munkáinak is. Ez a szélesebb körű jelenlét különösen értékes, mert lehetővé teszi a különböző térségek tapasztalatainak összevetését. A folyóirat így nem csupán regionális fórum, hanem olyan tudományos közeg is, amely aktívan erősíti a magyar nyelvészet és irodalomtudomány határokön átívelő szakmai párbeszédét.

Irodalom

Andrić Edit 2015. A magyar szem, illetve a szerb oko lexéma összevető szóasszociációs vizsgálata. *Hungarológiai Közlemények* 16(4): 84–104. <https://doi.org/10.19090/hk.2015.4.84-104>

- Andrić Edit 2016. Szerb alaktani és mondattani hatások a vajdasági magyar diákok nyelvében. *Hungarológiai Közlemények* 17(1): 75–86. <https://doi.org/10.19090/hk.2016.1.75-86>
- Andrić Edit 2018. A kontrasztív frazeológiai kutatások alkalmazott nyelvészeti hozadéka. *Hungarológiai Közlemények* 19(1): 15–29. <https://doi.org/10.19090/hk.2018.1.15-29>
- Andrić Edit 2023. Frazeológiai internacionalizmusok a magyarban és a szerbben. *Hungarológiai Közlemények* 24(4): 1–14. <https://doi.org/10.19090/hk.2023.4.1-14>
- Andrić Edit 2025. Tulajdonnévi komponenseket tartalmazó frazeológiai egységek megfeleltethetősége a szerbben. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 21–48. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.21-48>
- Andrić Edit – Halupka Rešetar Szabina 2017. A magyar láb és a szerb noga vezérszavú frazémák kontrasztív vizsgálata. *Hungarológiai Közlemények* 18(1): 102–124. <https://doi.org/10.19090/hk.2017.1.102-124>
- Angyal László 2024. Pesty Frigyes helynévtára Nógrád megyei névanyagának szocioonomasztikai-sociopragmatikai vizsgálata. *Hungarológiai Közlemények* 25(3): 53–64. <https://doi.org/10.19090/hk.2024.3.53-64>
- Berente Anikó 2025. Nyolcadik osztályos tanulók nyelvi vélekedései Szegeden és környékén. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 140–157. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.140-157>
- Čudić Marko 2017. Az identitástrauma/traumatikus identitás nyelvi aspektusa(i). *Hungarológiai Közlemények* 18(2): 91–102. <https://doi.org/10.19090/hk.2017.2.91-102>
- Dobó Mónika 2025. A szegedi nyelvjárás vizsgálata egy családon belül. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 158–172. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.158-172>
- Forgács Tamás 2025. Frazémák azonosítása történeti szövegekben. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 1–20. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.1-20>
- Gergely Viktória – Vančo Ildikó 2022. A szövegértési képességek önreflexiós megítélése és a tényleges teljesítmény közötti viszony vizsgálata. *Hungarológiai Közlemények* 23(3): 96–107. <https://doi.org/10.19090/hk.2022.3.96-107>
- Huber Máté – Zentainé Kollár Andrea 2025. Nyelv és tér egy budapesti olasz két tanítási nyelvű gimnáziumban. Egy vegyes módszerű vizsgálat továbbvezető eredményei. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 81–96. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.81-96>
- Kiss Dávid – Szűts Zoltán 2021. A populáris irodalom helye és szerepe az olvasás- és élményközpontú irodalomtanításban. Értekezés a digitális tanulási környezet és a populáris irodalmi művek kapcsolatáról. *Hungarológiai Közlemények* 22(3): 62–75. <https://doi.org/10.19090/hk.2021.3.62-75>
- Kovács Rácz Eleonóra 2015. A vajdasági magyar ötödik és nyolcadik osztályos tanulók pozitív nyelvjárási attitűdje. *Hungarológiai Közlemények* 16(3): 114–121. <https://doi.org/10.19090/hk.2015.3.114-121>
- Kovács Rácz Eleonóra 2023. Szerbnyelv-használat bizonyos beszédhelyzetekben. *Hungarológiai Közlemények* 24(4): 48–60. <https://doi.org/10.19090/hk.2023.4.48-60>
- Lajos Katalin 2021. A szexualitásról való beszéd frazeológiája Csíkszentdomokoson. *Hungarológiai Közlemények* 22(1): 49–67. <https://doi.org/10.19090/hk.2021.1.49-67>
- Magyari Sára 2025. Temesvár multikulturalitása a kulturális főváros tükrében online megjelenítésben. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 70–80. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.70-80>
- Molnár Csikós László 2023. A vajdasági magyar helységnevek hivatalos használatának problémái. *Hungarológiai Közlemények* 24(4): 145–153. <https://doi.org/10.19090/hk.2023.4.145-153>
- Nagy György Virág 2025. A közmondások ismerete a vajdasági magyar tannyelvű középiskolások körében. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 189–205. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.189-205>
- Németh Miklós 2025. Dél-alföldi tanítók metanyelvi nézetei a nyelvjárásról. Esettanulmány. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 113–125. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.113-125>
- Rosenberg Mátyás 2025. A hindi és szanszkrit eredetű romani kölcsönzések vizsgálatának elméleti aspektusai. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 49–69. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.49-69>

- Schirm Anita 2025. Nyelvi ideológiák működés közben. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 126–139. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.126-139>
- Simon Szabolcs 2021. Vágsellye város kétnyelvűsége. *Hungarológiai Közlemények* 22(2): 78–97. <https://doi.org/10.19090/hk.2021.2.78-97>
- Sinkovics Balázs 2025. A nyelvjárási beszédéről és beszélőről alkotott elképzelések a dél-alföldi régióban. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 97–112. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.97-112>
- Szécsényi Krisztina 2016. A nyelvjárások témaköre néhány magyarországi és vajdasági középiskolai tankönyvben. *Hungarológiai Közlemények* 17(4): 73–79. <https://doi.org/10.19090/hk.2016.4.73-79>
- Szoták Szilvia 2018. A nyelvítájkép-kutatás mint az alkalmazott nyelvészet egyik legújabb kutatási területe. *Hungarológiai Közlemények* 19(1): 30–42. <https://doi.org/10.19090/hk.2018.1.30-42>
- Thomka Beáta 2020. Kapcsolattörténet, kulturális átszövődések, transznacionális kutatások. *Hungarológiai Közlemények* 21(2): 1–10. <https://doi.org/10.19090/hk.2020.2.1-10>
- Tóth Ágota – Námetovszki Zsolt – Horváth Futó Hargita 2024. Digitális transzformáció, mesterséges intelligencia és oktatás. *Hungarológiai Közlemények* 25(4): 52–66. <https://doi.org/10.19090/hk.2024.4.52-66>
- Vermekei Boglárka 2023. A gyermekek spontán beszédének jellemzői. *Hungarológiai Közlemények* 24(4): 106–121. <https://doi.org/10.19090/hk.2023.4.106-121>
- Vukov Raffai Éva 2025. A magyar és szerb oktatási terminusok megfeleltetésének nyelvi és társadalmi vonatkozásai. *Hungarológiai Közlemények* 26(3): 173–188. <https://doi.org/10.19090/hk.2025.3.173-188>
- Zentai Péter 2023. A látható nyelv Zentán. *Hungarológiai Közlemények* 24(4): 61–80. <https://doi.org/10.19090/hk.2023.4.61-80>
- Zvekić-Dušanović Dušanka 2019. Magyar–szerb nyelvi interferencia az esethasználatban. *Hungarológiai Közlemények* 20(3): 123–140. <https://doi.org/10.19090/hk.2019.3.123-140>

(1) A *Hungarológiai Közlemények* weboldala. <https://hungarologiaikozlemenyek.ff.uns.ac.rs> (2025. december 1.)

Virág Nagy György: Thematic focal points in the linguistic issues of *Hungarológiai Közlemények* (Papers of Hungarian Studies)

Kulcsszók: nyelvészet, Vajdaság, *Hungarológiai Közlemények*, tudományos folyóirat, tematikai csomópontok
Keywords: linguistics, Vojvodina, Papers of Hungarian Studies, academic journal, thematic focal points

Az írás szerzőjéről

Nagy György Virág
Újvidéki Egyetem, Újvidék, Szerbia
virag[kukac]ff.uns.ac.rs
<http://orcid.org/0009-0009-3954-1211>

Copyright © 2026 Virág Nagy György

This is an open-access article. This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).